

af dette Punkt, jeg i sin Tid foretog, er dog Enkeltsagen netop dengang kommen taaleligt derfra, langt bedre end de fleste Andre. En anden Omstændighed troer jeg ogsaa har forvoldt Enkeltsagen noget Tab, nemlig Norges Udsøndring. Der fandt da en Opgjørelse Sted, men jeg er ikke sikker paa, at denne ikke har forvoldt Enkeltsagen Tab. Jeg troer at kunne sige for det Første, at Enkeltsagens Capitaler have været anbragte med al mulig Forsigtighed, saaledes at der ikke deraf har kunnet resultere noget Tab for den, og for det Andet, at Hovedgrunden til den Underbalance, den har faaet, har ligget i, at den har benyttet en uheldig Dødelighedsliste. — Naar det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) omtalte, at de Kyndige her stode imod hinanden, er det meget langt fra mig at ville bestride det ærede Medlems Udsagn om, at de Mænd, der have udtalt sig om denne Sag, i det Hele ere kyndige Mænd, ja, jeg vil endog sige, at det er overordentlig kyndige Mænd, men jeg vil dog tillade mig at bemærke, at der her er Spørgsmaal om en ganske speciel Sag, som udfordrer ganske særegne Kundskaber i den Videnskab, der omhandler Levesandhylligheden, og med al mulig Agtelse for de Mænds Kyndighed, paa hvilke det ærede Medlem betraaede sig, frygter jeg ikke for at fornærme dem ved at sige, at de ikke have denne Kyndighed. Den findes kun hos de saa Mænd hertilands, som have gjort Løsningen af slige Spørgsmaal, der angaa Levesandhylligheden, til Gjenstand for et ganske særegent Studium, og derfor troer jeg ikke, at det ærede Medlem skal lade sig vildlede af de fremsatte Formodninger, som ere fremkomne paa tidligere Stadier af denne Sags Forhandling. Jeg troer, at det ærede Medlem i den Henseende sikkert kan følge det Forslag, som her foreligger med fuldkommen god Gjæmnel. — Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) lod en Bemærkning falde, til hvilken jeg dog vil tillade mig at føie et Par Ord.

Det ærede Medlem sagde, at den Paragraph, som blandt Andet omhandler Bestyrelsen, var behandlet flygtigt og som i Forbigaaende, men deri tager det ærede Medlem overordentlig fejl. Denne Paragraph er netop behandlet med en særlig Omhu; den har, om jeg saa maa sige, været en Hovedgjenstand ved denne Sags Behandling paa de tidligere Stadier, og jeg troer, at det maa siges, at det er i Kraft af en meget dybtgaaende Controvers, at den er kommen til at faae den Affattelse, den nu har faaet, og som jeg haaber, den vil beholde.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved:

1) Forslag under Nr. 1 til § 4 af Th. Nielsen, P. Nielsen, Sylv. Jørgensen, D. C. Rugaard, H. Albretsen, Kruse, Faaborg, H. Jensen, D. Christensen, Thorup, S. Pedersen, Clausager, S. P. Christensen, A. Nielsen, R. Albertsen:

§ 5te Linie forandres „1,000 Rd.“ til: „1,250 Rd.“ og i 6te Linie „20,000 Rd.“ til: „15,000 Rd.“

forkastedes med 44 Stemmer mod 32.

2) Forslag under Nr. 2 til § 12 af Fenger, Ville, Holstein-Holsteinborg, Berg, C. Jensen, S. S. Christensen, Klæberg, J. J. Povlsen, D. Christensen, Steenstrup, Kruse, S. P. Jensen, Sylv. Jørgensen, Hall:

Paragraphens sidste Stykke affattes saaledes:

„Ligeledes skal Anstaltens Bestyrelse imod en Tillægspræmie kunne fraskrive sig Ret til at gjøre denne Paragraphs Bestemmelser om Forsikringens Ophævelse i Tilfælde af Selvmord gjældende, forsaavidt Præmien har været erlagt i fulde 3 Aar, og Forsikringen bevises